

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrto leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrto leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrto leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Odgovor nemškemu rožljanju.

—o.— Zadnji Pražakov ukaz nadsodišču v Pragi, oziroma v Brnu prouzročil je članke in govore, kakor da bi se bil oblak utrgal na javno polje! V kričanju nosijo, kakor vselej, prvi zvonec nemški levičarji v državnem zboru, tako Magg, Chlumecky, Plener in Sturm, ki so se razjarili kot poslanci zmernejšega nemštva nad ministerstvom ukazom ter tako zatvornice odprli vsemu tistemu zabavljanju po nemško-židovskih časopisih, ki je od nekdanj cvet nemške olike! Po dolgem času se je zopet s težavami porodilo nekaj iz sedanjega vlade, kar je narodnej enakopravnosti podobno, se je mrvica dala Čehom, ne da bi se bilo s tem le količkaj vzelo Nemcem, a vendar Pražakov ukaz kot gadov pik razsaia po nemških žilah, zavoljo njega hoče „avstrijsko“ in „narodno“ nemštvo s pomnoženim naporom strmoglaviti sedanje ministerstvo! Naravno, da se tudi pri tej priliki naše nemštvo v obilnej meri poslužuje praznega komedijantstva, a jedro, okolu katerega se suče, je in ostane to, da nemška politika o temelji avstrijske države, o enakopravnosti narodni ničesar čuti ne mara ni sedaj, ni poslej! In mi menimo, da si bode vlada vsaj sedaj posnela nauk, ki jej utegne dobro služiti, če jej je res kaj do svojega programa, to namreč, da se nikakor ni ozirati na to, kaj poreče nemška opozicija, kadar se ima tu ali tam uresničiti enakopravnostna točka. Krivicoljubje, izvirajoče od surovega samoljubja je v avstrijskih Nemcih, tako veliko, da pravica ne more čakati na spravo z Nemci da pa mora država s pravično mero na dan, naj je to germanizaciji drago ali pa ne!

Tudi mi Slovenci moramo se konečno otresti bojazni, s katero branimo svoje državljanske, narodne pravice! Če bomo le tisto pričevali, za kar dobimo koncesijo od Nemcev, in bomo le tisto storili, zaradi česar se nam ni bati nemškega napada, potem naša narodnost nikdar ne doseže svojih javnih pravic. Vsak korak, ki ga mi storimo naprej, in naj se je tudi zgodil v imenu najsvetejše in najjasnejše pravice, vzbudi tudi pri nas stražnike nemške bodočnosti in razlega se iz roga plašee izvestje, da je v slovenski nevarnosti „most do Adrije!“

Govoriti o spravi, delati za spravo z nemškim elementom, je tudi za nas gola potrata časa, tudi nam v veliko kvaro, ker nas le od odločnosti odvrača. Mi bi morali svojo smrtno sodbo podpisati, če bi hoteli podpisati mirovne pogoje z Nemci. A zato rajši volimo boj, si rajši nakopujemo srd in sovražstvo nemštva samo da vztrajamo v poklici in delu za narodno bodočnost!

V voharno razpravo, ki se sedaj vrti okolu Pražakovega ukaza, upleto se rade tudi terjatve slovenskega sodnjega jezika. Ker je gospod minister nadsodišču v Pragi ukazal ter nadsodišču v Brnu priporočil, da naj se o češkeji ulogi poroča in predlaga s českim jezikom, bodo — tako križem pišejo nemški monitèrji — tudi Slovenci zahtevali isto postopanje pri nadsodišču Graškem. Tem slutnjam se navadno dodaja klic Kasandre, da bode tako izvrševanje jezikovne ravnopravnosti razsekalo vezi jednotne uprave, s tem pa tudi vezi državne celote. Ob jednom doni tudi nam nasproti iz razjarjenega nemškega tabora grožnja srdita, da se bode nad nas, kakor na Čeha planilo tisto uro, kadar se bode slovenskemu našemu jeziku duri odprle v višja sodnja oblast.

Temu nemškemu rožljanju moramo že sedaj dati primeren in odločen odgovor. Odgovor mora dati ves slovenski narod s tem, da še pogumneje in soglasneje zahteva istopravnost svojega jezika po sodnjih uradovih. Naj še tako butajo nemški valovi ob nas, mi se niti za jedno dlako ne smemo premakniti s stališča, da zastopamo postavu in pravico, ko se poganjamo za enakopravnost svoje narodnosti v šoli in uradu. Slovenci smo od Avstrije pripoznani, da smo narod in to priznanje je sestavni del temelja državnega, ker izrečeno je v temeljnih naših postavah. V državnem interesu se more zahtevati, da vsak narod avstrijski v resnici uživa osnovne pravice avstrijskega državljanstva, mej katerimi je tudi enakopravnost narodnih jezikov. To je postava! In postavi se v prisego zavežejo c. kr. uradniki, v prvi vrsti sami ministri. Če tedaj mi terjamo za svojo narodnost pravice, ne terjamo nič drugega, kakor to, kar sama postava veli, in kar bi vlada že zato storiti morala, ker je na to postavu prisegla. Na-

rodnosti pa se na sodstvenem polji samo tedaj zadostuje, kadar se uloga, ki se je izročila v narodnem jeziku, vrača v istem narodnem jeziku. Naravno je, da slovenske uloge ne more pretresati sodnik, ki slovenščine ni zmožen! Da bi jo reševal s pomočjo tolmača, da bi slovenska stranka dobila le prevod nemškega izreka, tega ne dopušča zdrava pamet, ne dopušča načela pozitivnega zasobnega prava, ne dopušča konečno druga osnovna pravica državljanska, s katero bi se nikakor ne strinjalo, če bi Nemec imel, kadar išče svoje pravice, večjo varnost, nego-li Slovenec. Za Slovence tedaj morajo tudi biti sodniki in sodnji dvori, ki bodo slovenske uloge vsprejemali, jih s slovenskim jezikom pretresali in s slovenskim jezikom rešene vračali slovenskim strankam! To je „amen“, ki je jednako utemeljen v narodnem, državljskem in zasobno pravem stališču, to je „amen“, od katerega slovenski narod nikdar odstopiti ne more!

Kako se ima to izvršiti in uresničiti, je skrb pravosodnje uprave, je skrb sedanjega gospoda ministra, ki je s prisego in postavu v to zavezan. Gospod baron Pražak je tudi za to odgovoren, ako se ne bližamo času, ko bode Slovincem sodstvo urejeno glede jezika in pravne varnosti v najpravičnejšem zmislu. Naši državni poslanci so od naroda pooblašeni in po ustavi opravičeni, da sodelujejo, oziroma da silijo v dolžnosti, katere pravosodnji minister ima z ozirom na razmere Slovencev. Več danes ne rečemo! Hoteli smo le izraziti, da nas čisto nič ne moti v teženji po enakopravnosti sedanje nemško vpitje zaradi Pražakovega ukaza! Slovenskih poslancev skoro več plašiti ni treba, — a slovenski narod — ta se plašiti in begati ne da, kedar brani svoje pravice in svoje narodne svetinje!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 19. oktobra.

Da je Lienbacher res jako priljubljen levičarjem, to se je pokazalo v državnem zboru, ko se je volilo v delegacije. Volili so ga tudi solnograški liberalci, tako da je bil jednoglasno voljen, dočim se volitve namestnika neso udeležili.

LISTEK.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš Třebizský, poslovenik J. Sattler.)

I.

(Dalje.)

Ko so prijezdili v vas, so gospoda poročnika v pričo njegovega oddelka vzdignili iz voza; a razvezali ga neso. Vojaki so mu to sicer iz duše privoščili; vendar bi se utegnili vaščanom slabo gočiti, če bi ne bilo Prusake tako v oči bodlo kozaško kopje. Morali so torej radi neradi gospoda poročnika osvoboditi iz vezij in odriniti, kot bi jih tu bili polili z vročo vodo. Gospod poročnik opotekaje se mej njimi preklinjal je celo svojega kralja in vojakom po vsakej četrtej besedi grozil, da bodo vsi obešeni, brž ko pridejo k svojemu polku.

Gospodje jezdec so pa ostali v vasi in ljudje so jim nanosili, kar so imeli najboljšega. In peli, vriskali in veselili so se malone do jutra belega. A ko so se o zjutranje zori kozaki ločili, jokali so tu zanje, kot bi brati ali sinovi odjezdili na vojsko. Ta dan proti večeru so se že okna tresla pri nas od grmenja topov prihajajočega iz Toplic.

Kedarkoli je stari župan iz leta trinajstega povedal ta prigodek, pristavil še je to: „Kdo bi pa izmej vas zdaj to izvršil?“ In ozrl se je okrog po vseh obrazih z zmagovalnim očesom. „Utekli bi, ali pa bi prosili, da bi ohripeli! Ali vzganite se, vzdignite glavo, napnite prsa, udarite z ного ob tla in recite: ne udamo se, kje pa ste vi?“

One dni sem videl zopet dom, kjer je užival stari župan iz leta trinajstega svoj podavek. Kakor bi se mi bile pred očmi sicer nakupičile težke, neprozorne megle — listopadove! vendar sem zrl visokemu starcu v resni obraz, katerega se tudi v tujem kraju povsod spominjam, in skoro nehote pišem zopet njegove zlate besede: „Ali vzganite se, vzdignite glavo, napnite prsa, udarite ob tla in recite: ne udamo se, kje pa ste vi?“

II.

Slavni junaški gradovi leže v razvalinah, v odkrušenih grbih nad vrati so gnezda, v bivših komnatah se nahaja najraznejša ptičja tropa, povsod je žalostno, otožno, nikjer niti žive duše ni, razven kak starček ali kaka starka na osojnej strani s sivo glavo in prečudno govorico. Kraljeva mesta so še le po imenu, mogočna vrata so razdrta, znamenja

in kipi z njih odnešeni v okolne bajte, petelini porazdeljeni Bog ve kam, da bi se najbrž ne razkikirikali v županskej hiši mej staro, nepotrebno klozno in ne budili zaspancev iz usiljene dremote, češ, da je to ali ono mesto nekdanj bilo zaslovelo po češkeji zemlji, da so se vršili tu slavni zbori, na katerih je beseda meščanska gromovito donela, da se je grabil gospod Rendl iz Avšave za obe ušesi. Vse je izgubilo polagoma nekdanjo svojo podobu, ne samo te duše, ampak tudi ta srca! A kaj je ostalo in vsako stisko prestalo?

V zvonikih naših in cerkvenih stolpih zvonovi. Čitamo na njih letopise iz stoletja petnajstega, šestnajstega, iz prvih dveh skoro največkrat. In ko se razlega s polnim donom, da ga je slišati po dve uri daleč, si nehote človek misli: „Imaš ti, stari brat, dozdej dober glas; le bolj še, glasneje, da vsakega, naj bo kjerkoli iz lagodne malomarnosti prebudi!“ — Na slednjem se pa tudi lahko opazi poklina; zvoni sicer do dandanes, vendar je sleherni ta udar takšen, kot bi kdo z ostrim kaljenim železom bil pod kapo in v notrino. A kedar so poknili tudi zvonovi v zvonikih, bilo je najhuje.

Tu in tam so dali počene preliti; ali zgodila se je pri tem vselej nesreča, bodi si, da je raztop-

Vnanje države.

Bolgarska vlada ukazala je zapreti Ruščuskega vojaškega poveljnika polkovnika Filova, ker je obiskaval generala Kaulbarsa in je na sumu, da namerava kak prevrat.

Kaj misli sedaj **Rusija** storiti zastran Bolgarije, ni znano. Vse kaže, da še ruski odločilni krogi o tej stvari niso nič gotovega sklenili. Govori se o ruskeji in o turškeji okupaciji, z druge strani se pa zopet zagotavlja, da se na okupacijo niti ne misli. Kakor se dá iz raznih listov posneti, je jako mnogo od tega zavisno, kaj porečeta Nemčija in Avstrija. Ako bosta ti dve državi privolili v okupacijo, ali če se bode Rusija vsaj preverila, da se jej ne bodeta s sili protivili, bodo Rusi gotovo zaseli Bolgarsko. „Observer“ misli, da Rusije ne bode nikdo oviral, kajti Nemčija in Avstrija mislita, da Bolgarija ni boja vredna. Sicer pa misli ta list, da bode Rusija lahko tudi brez okupacije zopet dosegla supremacijo v Bolgariji. Nemčija in Avstriji bodeta dovolili v okupacijo, ko bi bila le potrebna. Kaka druga kontinentalna vlast Rusije tudi ne bode ovirala. Anglija v Bolgariji ne more začeti boja z Rusijo. Ko bi hotela Anglija ustavljati se Rusiji, morala bi si izbrati drugo bojišče in boj začeti v drugačnih razmerah, kakor so sedanje. Bolgarska nezavisnost se bode žrtvovala evropskemu miru, angleški interesi pri tem ne bodo dosti oškodovani. — Ruski list „Svjat“ zopet odločno odsvetuje okupacijo. Ta list misli, da Turki neso zanesljivi stražniki Dardanel. Angleške oklopnice bi lahko priplule v Črno morje in zaprle pot ruskim preváževalnim ladjam. Okupacija Bolgarije bila bi pa tudi le mogoča, ako hkratu pošlje Rusija dovolj vojakov na nemško mejo, da prisili tako Nemčijo, da ostane neutralna. Ob enem bi pa Rusi morali zasesti Galicijo, Bukovino in Herat. Predno je knez Aleksander odšel iz Bolgarije, se je nekda sporazumel z udanimi mu častniki, da mu bodo pomagali zopet na prestol. To je pa Karavelov izdal ruskemu konzulatu. Zategadelj je Rusija tako silila, da se volitve odlože, da mej tam časom Bolgari malo pozabijo Battenberžana. „Temps“ misli, da bode Rusija zasela Bolgarsko, ko bi res veliko sebranje zopet izvolilo kneza Aleksandra, kajti car bi zmatral to za razžaljenje. Drugače pa Rusi ne bodo zaseli te dežele. — Kaulbars baje dalje časa ostane v Ruščuku. Skušal bode pridobiti garnizije podonavskih mest za Rusijo. Nekateri ruski listi svetujejo, da bi se Kaulbars odpoklical, ker ni več varen življenja v Bolgariji. Proti dopisniku „Matina“ se je izrazil Kaulbars, da se Bolgari jako motijo. Car ne bode pustil, da bi se z njim igrali. Njemu zadržujejo brzjojavke in ga na vse načine ovirajo. General Petrov potuje pred njim in prireja sovražne manifestacije.

Srbska skupščina se je zopet sešla. Opozicija šteje sedaj samo 47 glasov, drugi poslanci pripadajo vladni stranki. Radikalci bodo predlagali, da se zavrnejo vse dopolnilne volitve, ker se neso zakonito vršile.

Grki hitro reorganizujejo vojsko. Na novo so osnovali jeden trdnjavski batalijon in ga oborožili s trdnjavskimi topovi. Pomnožiti mislijo število tehniških čet in konjice. Vlada skuša z nekim ogerškim konzorcijem skleniti pogodbo, da bi jej preskrbel za določeno ceno potrebno število konj.

Meeting **nemških** in **francoskih** socialistov v Pragi izjavil je željo, da bi se Francija in Nemčija zjedini v interesu evropskega miru in skupnega kulturnega dela.

Dopisi.

S spodnjega Štajerskega 10. oktobra. [Izv. dop.] Imeli smo priliko, opaževati v slednjem času veselo prikazen. Naše kmetско ljudstvo je jako

ljena zvonovina briznila zvonarjem v oči, ali da so se pretrgale vrvi, kedar so preliči zvon obeševali v stolp, in vsegdar je to kdo plačal z življenjem. Slučaj je neki; morda pa tudi več ko slučaj!

Blizu nekega češkega mesta, na imenu, mislim, ne zaleži, prikazal se je zdaj pa zdaj kmet po vnaščinu podoben čisto prosjaku. Obleka mu je bila tako revna, kot bi starec iz groba bil ostal. Usmiljena roka vrgla mu je včas kak vinar; včas se je primerilo, da se je zablistal kak srebrnjak. Toda še z večjim svitom zalesketalo je vselej oko starčevu, in noga je denar zaphala v prah.

Kmet je bil v tem mestu najbogatejši meščan. Poznej je moral dom prodati in se preseliti z vsem svojim. Prihranil si je sicer precejšnjo svoto; pa dado penezi v tujini zadovoljnost in srečo? Najmanjši pihljaj razkadi vse.

Meščan Semenec je prihajal poslušat, kako v rodnem mestu zvonovi doné. — Videli so tu obubožanega starca vsako četrletje. Toda poznal ga ni skoro nihče. Kdor ga je srečal, je svoje korake pospešil; kajti nikomur ni prijetno ljudskeji bedi pogledati v obraz.

In kedar so začeli zvoniti, naklonil je Semenec belo glavo, napel sluh in niti dihal skoro ni.

zadovoljno s slovenskim uradovanjem. F. B. iz V. je bila zaslišana pri nekeji spodnještajerski sodnji. Sodnik je narekoval zapisnik v slovenskem jeziku, ker ona drugega jezika ne razume. Po končanem narekovanji vpraša sodnik pričo F. B.: Ste razumeli to, kar sem narekoval? Ona odgovori: Da; vse je prav pisano. Sodnik ji pusti prečitati celi zapisnik še jedenkrat, in sicer po zapisnikarji. Stranka še jedenkrat potrdi, da je vse prav pisano; ko se usede da zapiše svoje ime na zapisnik, pa pravi proti sodniku: „Gospod, pa s temi besedami jaz tega ne bodem vedela v Celji še jedenkrat povedati.“ Sodnik ji smeje pravi, da to tudi ni treba če je le stvarno prav. Na to podpiše priča zapisnik. Iz tega tedaj izhaja, da se v slovenskem zamore pisati s takimi besedami in v takem slogu, ki ni samo „windischer Dialekt.“ Drugič, kako razumno je naše kmetско ljudstvo? Zdaj pa povabimo nekatere predsednike sodišč prve in druge instance. Naj vzamejo gorenještajerskega „Hiezl“ na iz tega ali onega kraja in mu prečitajo zapisnik sestavljen pri kateri gorenještajerski sodnji. Ali ga bode razumel? Stavimo 10 proti 1, da ne. Iz tega se razvidi, da ima gosp. minister prav, da zaukazuje, naj se s slovenskimi strankami zapisuje zapisnik v slovenščini. Vzemimo drug slučaj. Pri c. kr. okrožni sodnji v Celji je glavna obravnava; preiskave je vodil nek dobro znan in pri g. Heinricherji še bolj renomiran pristav. Priča drugače govori kakor v preiskavi. Predsednik jo na to opomni, da je pri preiskovalnem sodniku drugače govorila in ji raztolmači v nemščini pisan zapisnik. Priča odgovori na to: To kar sem prej (v preiskavi) govorila ni pisano; kar je pa pisano, nesem govorila.

Iz Celoveca 16. oktobra. (Ranjki knezoškof Krški dr. Peter Funder in naši Nemci.) Tužno stanje Slovencev na Koroškem slikal sem že nekaterekrat v Vašem cenjenem listu in tudi danes bi lahko mogel napolniti vse predale taistega, ko bi hotel spravljati na dan vse krivice, ki se nam prizadevajo od strani Nemcev v vsakem oziru. — Ne bodem se pa spuščal v te lamentacije, ker vem, da je vse jadikovanje brez uspeha, vendar naj mi bode dovoljeno, danes nekoliko spregovoriti o umrlem in o bodočem knezoškofu Krškem in naših takozvanih miroljubnih (?) Nemcih.

Na Koroškem navstalo je sedaj za obe stranki glavno vprašanje, kdo da bode knezoškof Krški? — Naši Nemci se še nikdar neso belili svojih glav s kako stvarjo tako, kakor sedaj s tem, kdo bode naslednik ranjkemu gospodu knezoškofu.

Ni se še popolnem zaprl grob nad truplom taistega, že so napolnjeni razni liberalni nemški časniki vseh barv z vsakovrstnimi članki in spisi o tej zadevi, iz katerih, se zna, kipi sama strast in zlobnost ter bojazen, da bi se nam Slovencem na Koroškem tudi v cerkvenem oziru kedaj bolje ne godilo, nego se nam godi v jezikovnem.

Prav čudno pa se mora zdeti vsakemu, kako da je mogoče tem ljudem umešavati se v cerkvene zadeve, zoper koje se redno postavljajo po robu in vse zasmehujejo, kar je cerkvenega, sedaj pa vendar hoté imeti prvo besedo pri imenovanji novega škofa in odločno zahtevajo javno in po klečeplazkih potih,

„Še ni tako hudo. — Imajo glas, kakor tedaj, ko sem se ženil!“

Stari mož se je trpko zasmel, razgledal se z višine po mestu, pokimal nekolikrat z glavo in napotil se proti severo-zapadu. Menila se ni zanj živa duša. V tedanjih časih bil je prosjak najgotovejši. Vzeti mu neso imeli ničesar razven življenja. Ali to so mu privoščili iz zlo miselnosti: naj se vlači po svetu dalje.

Čez nekoliko mesecev se je mudil zopet na višini. Takrat so se razlegali vsi zvonovi, kolikor jih je bilo kje v mestu obešenih.

„Kakor bi igrali godci k plesu! — Kazí to le visličar. — Bogme, še to življenje vam uide, ni li res?“

„Oh ti davki so čedalje večji! — Včas pri moji veri niti ne vemo, od kod bi vzeli.“

„Zahvalite Bogu, da še je tu tako! — Po drugod je huje, brez primere huje!“

Tukajšnji meščan je odhitel in Semenec se je drugoč zasmel, ali zopet tako trpko.

„Torej bi se vam godilo dobro, vam — vam, ko bi le ne bilo teh davkov? — A kaj pa vaša vest? — E, ko bi le ne bilo teh davkov!“

— Čez nekaj časa stal je starec zopet nad

da jim mora vlada dati tacega škofa, kakoršnega si oni želé, škofa, pravijo, ki mora biti Nemec, ker le kot tak rešil bode Koroško pred propadom in pred navalom slovenske duhovščine, katera, kakor baš sedaj po svojih liberalnih časnikih na vse kriplje kričé, dela baje v mirni in miru želečej Koroški največje zdražbe mej slovenskimi in nemškimi deželani.

Za Boga! Kake so te zdražbe? Kdo dela tu pri nas zdražbe drugi, nego Nemci sami. — Ali je mogoče pri najboljši vesti ohraniti si mirno kri, ako se po časnikih, iz nemškega tabora izhajajočih, dan za dnevom ščuje zoper slovensko duhovščino, se jo smeši in se ji dado vsakovrstni priimki prav po nemško-liberalnem receptu. — Taka revolverška pisarija pojavlja se sedaj tudi zoper druge zaslužne može, ki so trn v peti naših Nemcev, vendar si s tem ravnanjem ne bodo mogli plesti lavorik in vsakdo, tudi vsak pošten Nemec, obrnil se bode z gnjusom in zaničevanjem od teh takozvanih „revolver-journalistov“.

Ranjki naš knezoškof, za katerega so se Nemci pred smrtjo ubogo malo brigali, kuje se sedaj po njih z nekim posebnim patosom v deveta nebesa, češ: „ta je bil mož, kakoršnega smo mi potrebovali, ta je znal slovenski duhovščini o pravem času vrat zaviti ter jo storiti onemoglo; le njegovemu energičnemu postopanju se je zahvaliti, da se ni v Koroškeji po slovenskih duhovnikih kalil mir in se je ohranila do današnjega dne sloga“) mej obema narodnostima.

To čitavši, (tako pisala je celo uradna „Klagenfurter Zeitung“), mislim sem si takoj, da ranjki knezoškof ne more počivati v miru in tudi sem si gotov, da se je v grobu pretresel, ko so se nam te bedarije v uradni list napisale.

Kdor je poznal ranjkega knezoškofa Petra, priznati mora sicer, da je bil Nemec, da ni umel slovenskega jezika, da pa je vsigdar bil pravičen tudi našim težnjam. — On nam ni nikdar nasprotoval, nikdar ni imel niti najmanjšega povoda, karati kakega slovenskega duhovnika zaradi česa; on se je dosledno oziral na slovenske kraje v tem zmislu, da jim je dajal vedno le take duhovnike, ki so bili zmožni tudi slovenskega jezika, obžaloval pa je čestokrat, da pri vsaki najmanjši priliki, da ne ume slovenski govoriti in da tedaj tudi s Slovenci, od katerih se je imel premnogokrat priliko prepričati, da so odločni katoličani in verno udani rimsko-katoliški cerkvi, ne more občeovati. — On je obilokrat prišel pri birmovanji po slovenskih pokrajinah Koroške v velike zadrege, ker ni mogel odgovarjati na pozdrave pri vsprejemih, na odgovore župljanov in na mila vprašanja nedolžne mladeži; on ni mogel slovenskim vernikom moliti v njihovem domačem jeziku, iu to ga je peklo, to ga je v srce bolelo. — Mnogokrat je sam vskliknil, da je škoda, da se ne more s svojimi ovčicami povsem sporazumeti in s tem tedaj je jasno zatrdil, da je Koroška dvojezična in da ona mora imeti škofa, ki je zmožen obeh deželnih jezikov.

Bodimo pravični in ne gledajmo strasti v oči. — Nikdo nam ne more in ne sme v [zlo šteti, ako

*) Čez katero slogo pa se Bog usmili.

Pis.

mestom. Danes je imel oči polne solz. Po obrazu so mu kanile jedna večja od druge. Ni mogel rod. nega mesta niti spoznati. Dobri dve tretjini sta ga bili razsuti in zdelo se je, da ga ni človeka v njem. Semenec šel je bliže. Tu mu je izpred očí izginila postava, tam je druga po ulici pribežala, in obe sta bili obubožani, da ni moči dopovedati.

„Kaj se je za Boga jedinega in milosrčnega zgodilo?“

„Ti nesi o tem slišal?“

„Kako bi mogel?“

„Privalil se je pred mesto Panir, vzel ga prvi dan, in vojakí njegovi so tu ropali in pustošili“. — Nemamo za na zob niti drobtinice, a sedem grl hoče živeti.“

„Tu imaš!“

Semenec je potegnil iz torbe nekoliko krajcev kruhovih in podal jih onemogleji ženi. Ta je hodila do nedavna v svili in okrog oratu na težkej verižici lesketali so se jej cekini.

Iz dekanske cerkve zadonel je hkratu največji.

Semenec je umolknil, glavo po svojej navadi naklonil in napel sluh.

(Dalje prih.)

tudi mi Slovenci na Koroškem zahtevamo ravnopravnosti in prosimo, dajte nam tacega škofa, ki se bode tudi z nami lahko razgovarjal, ki bode tudi z nami lahko občeval. — Dajte nam, kogar hočete, le ozirajte se na to, da nam daste tacega višjega pastirja, ki bode mogel tudi nam Slovincem razodevati besedo božjo v našem domačem, materinem jeziku. — Saj smo gotovo tudi mi verni in vneti Avstrijci ter smo z dušo in telesom udani našemu presvetlemu cesarju, tedaj smemo tudi mi z zaupanjem obračati se do Njega z našimi prošnjami in nadejamo se, da se bode pri tej priliki na Najvišjem mestu tudi naš glas v poštev jemal ter da ne bode ostal taisti „glas upijočega v puščavi“.

Kakih sredstev pa se poslužujejo naši Nemci v tem vprašanju, to razodevajo najbolje njihovi listi sami. — „Freie Stimmen“ od 9. t. m., potem „Villacher Allg. Zeitung“ od 14. t. m. in Dunajska „Deutsche Zeitung“ še posebej, da ne omenjam tudi Graške „Tagespost“ in drugih listov te baže. spravili so se prav po hriškovski nad to vprašanje. — V vseh svojih člankih jednoglasno zatrjujejo, da je treba biti sedaj vladi na pozoru, da ker ima sedaj voliti škofa za Krško škofijo presvetli naš cesar, naj deželni predsednik vse stori, kar se nahaja v njegovih močih, in naj se varuje, koga bode priporočil, sicer, ako ne bode delal v njihovem zmislu, je njegovo stališče omajano, in ako jim ne dasta vlada in presvetli cesar Nemca za škofa, da bodo pričeli boj na milost in nemilost, in da se hočejo na vse kriplje maščevati, ako se drugače ukrene, nego si oni sami želijo. — Tedaj tudi na tem mestu se hoče delati s silo, z revolverjem; tudi deželnemu predsedniku samemu se je zdaj zaradi novega škofa nastavljal že revolver na prsi in zaukazuje se mu na kratko: „ti moraš delati tako, kakor mi hočemo, ti se moraš ukloniti našim zahtevam in delati v našem zmislu“. — Dobro, videli bomo, ako bode naš spoštovani gospod deželni predsednik res povsem se oziral na njihove kategorične zahteve in ali se bode mimo Nemcev oziral tudi kaj na nas Slovence.

Da se naši Nemci, ako jim gre za kožo in jim je treba česa doseči ali koga kompromitovati, poslužujejo raznih sredstev, to je nam Slovincem že zdavno znana stvar, vendar me je osupnilo, čitavši ta teden v Dunajski „Deutsche Zeitung“ članek, katerega je napisal znani dr. T(raun) iz Celovca in v katerem mej drugimi podlostimi v zadevo škofovega imenovanja za lase tira celó družbo sv. Mohora, očitajoč ji, da je ta družba za našo državo nevarna in da dela v Avstriji za panslavistično propagando. — Ta možak ima posebno veselje jezdit na družbi sv. Mohora in pravi v svojem spisu, da bi mu bilo mogoče, ako bi smel v vladne akte pokukati, o tej družbi še marsikaj zanimivega na dan spraviti. — Mi Slovenci in gotovo tudi družba sama mu tega storiti ne bode zabranjevala, ker gotovo je, da bi tudi v teh vladnih aktih morda našel še dalji nos, nego ga je imel jedenkrat že priliko v žep utakniti. — Ne vemo sicer, kaj da on s svojim rovanjem proti družbi sv. Mohora misli in namerava, vemo pa prav dobro, da ne bode ničesar opravil, ker znano nam je tudi še danes, kako grdo se je ta gospodine doktor pred leti v deželnem zboru koroškem z neko interpelacijo zoper to družbo pred vsem svetom blamiral.

Da bi imeli Nemci v Avstriji le po senci naše Mohorovej jednako družbo, ali recimo, da bi bila Mohorova družba nemška, kovali bi jo v zvezde in povikševali bi nje odbor do neba, tako pa, ker je ta družba slovenska in ker podaje svojemu narodu dobrega krščanskega berila in zdrave duševne hrane v domačem, slovenskem jeziku, proglašajo se jo kot nevarno in panslavistično, samo da bi se ova na tak način nekako ogrdila in očrnila na merodajnem mestu in pri višjem osebstvu, katero morda ni dovoljno poučeno o naših društvih. — Na tak način tedaj skuša se doseči to, kar se v domačem deželnem zboru doseči ni dalo. — Tako ravnanje je zlobno in nečastno ter se pravi v naših razmerah nepoučenemu ljudstvu metati pesek v oči.

Tu imate tedaj, dragi čitatelji, dovolj prilike občudovati, kakošno orodje uporabljajo naši Nemci in s kakim orožjem se taisti postavljajo v boj zoper nas mirne Slovence. Na ta način delajo ti ljudje, ako hoté česa doseči in izpeljati v svojo korist. —

Predrznost, ta jim je prva in glavna zadača, in vse, kar ni njihovega mišljenja in njihove krvi, mora biti dolžno ali nedolžno poteptano v zemljo na vse večne čase, živo ali mrtvo, to jim je vse jedno samo toliko posneli, da so mnenja takraj in onkraj

Zatorej ne bomo se preveč odslej ozirali na to, kaj vse še bodo pisali naši nasprotniki v svojih časnikih za in zoper novega škofa, marveč z zaupanjem zreli bomo v tej zadevi v bodočnost z željo, da bi se pri izvolitvi novega knezoškofa Krškega vsaj po nekoliko ozir jemalo tudi na nas Slovence, kojih nas je dobra tretjina na Koroškem bivajočih in mislimo tedaj, da nam po božji in človeški postavi pristojna pravica, v tej zadevi smeti govoriti, ter prositi, da se nas ne prezira, marveč da se nam prizna to, kar nam po pravici gre in česar zahtevati si štejemo v svojo dolžnost.

Sedaj je čas, da pokaže slavna vlada, ali ji je kaj mari do ravnopravnosti in če ji je, gotovo nas v tem slučaju ne bode prezirala in pustila na cedilu.

Slavna vlada sama bode lahko priznala, da nam Slovincem na Koroškem do sedaj še ničesar dala ni in mi smo jo sami, mimo vseh naših teženj, kar najmanj mogoče nadlegovali. Sedaj pa ji hočemo ostati hvaležni, ako nam v tem slučaju svojo dobro voljo pokaže s tem, da nam priporoča pri presvetlem cesarju škofa, ki bode obeh deželnih jezikov popolnem zmožen ter tudi nam Slovincem na Koroškem pravičen. — V to pomoz Bog!

Dolenjska železnica.

Konsorcij, kateremu načelnik je predsednik trgovinske in obrtne zbornice v Ljubljani, g. Josip Kušar, predložil je trgovinskemu ministerstvu načrt za zgradbo takozvanih „Dolenjskih lokalnih železnic“, t. j. za dvobirni (alternativni) črti Ljubljana-Trebnje-Rudolfovo-Straža in Ljubljana-Žužemberk-Rudolfovo s stransko črto od Grosuplje v Kočevje. Ta s tehničnega stališča sploh za izvršitev primernim spoznan načrt je omenjeno osrednje oblastvo doposlalo c. kr. deželni vladi v Ljubljani z naročilom naj prične pregled trase. To poslovanje ima, ker omenjeni konsorcij ni predložil prošnje za koncesijo (dopustitev), niti sploh stavljal določenega predloga glede izvršitve nameravane železnice, najprej samo namen, pojasniti, kateri izmed obeh predlaganih variant bi se z ozirom na krajevne in druge tu zadevne razmere dala prednost, oziroma na katero trasno črto bi se oziralo, da se omogoči izvedba.

Načrt obseza poleg glavne črte Ljubljana-Rudolfovo (Straža) še stransko črto Grosuplje-Kočevje. Prvoomenjena glavna črta izhaja od kolodvora južne železnice v Ljubljani ter dospe čez Rudnik, Šmartino in Višnjo Goro na Hudo, od koder se za daljnjo trasno progo dve alternativni črti nameravata in sicer ali v Krški dolini čez Žužemberk v Rudolfovo, ali eventualno čez Trebnje v Rudolfovo. Če bi se zadnja črta izpeljala, namerava se, podaljšati jo do Straže, da se kolikor možno ozir jemlje na interese Krške doline. Dolžina glavne črte je vsled nadaljevanja slednje alternativne trase za obe varianti jednako velika ter znaša 82,5 km.

Prej omenjena stranska proga začne se na postaji Grosuplje na glavni črti ter pelje čez Radeče, Ribnico in Srednjo Vas v Kočevje. Ta stranska proga je 49,0 km. dolga, torej obseza nameravano železniško omrežje skupno 131,5 km. dolžine. Zgradnja glavne črte Ljubljana-Rudolfovo (Straža) bi bila taka, da bi se ob eventualni, občasni njeni zvezi s črto Karlovec-Reka mogel tudi vršiti transitni (prevozni) promet po tej črti, kajti po načrtu znaša največji naklon 12,5 pro mille, najmanjši polumer krivulj 250 m. za obe varianti. Pri stranski progi Grosuplje-Kočevje znaša največji naklon 20 pro mille, najmanjši polumer lok 200 m.

Dejanski skupni zgradbeni troški, ustevisi tudi interkalarni (umesne) obresti, so preračunjeni v naslednjih znezkah: Za progo Ljubljana-Rudolfovo-Straža 6,423.000 gld. (77.854 gld. za kilometer); za progo Ljubljana-Žužemberk-Rudolfovo 6,588.000 gld. (za kilometer 79.854 gld.) in za progo Grosuplje-Kočevje 2,924.000 gld. (59.612 gld. za kilometer). Vsa zgradbina glavica bi torej znašala 9,347.000 gld., ozir. 9,512.000 gld.

Domače stvari.

— (Slovenski državni in deželni poslanci) imajo prihodnjo nedeljo dne 24. t. m. shod, na katerem se bode razpravljalo in ukrepalo o državno- in deželnozborski volitvi na Notranjskem in o osobi dotičnega kandidata. Gledé kandidatov za Notranjsko se je mnogo govorilo in ugibalo, iz vseh govorov in dopisov smo od začetka

gozda različna, da se prava politiška načela ne jemlje toliko v poštev, kolikor bi se smelo pričakovati. Istina je sicer, da se pri sedanjem položaji ni nadejati velikih uspehov, niti od državnozborske delegacije, ki se je zarila v pravcato politiško zágato, iz katere ni izhoda na nobeno stran, niti od deželnega zbora, kateremu je delokrog preozko odmerjen, a baš zaradi tega bi nikakor ne škodovalo, ko bi volilci s svojim glasovanjem izrekli odločnejšo besedo. Kar se tiče osob gg. kandidatov, so vsi pristni narodnjaki, glede nezavisnosti in politiške boje pa si neso jednaki. Za katero mér se bodo odločili „zavedni“ notranjski volilci, pokazal bode volilcev shod, ki se bode izvestno sklical na enem ali na več krajih, naposled pa volitev sama. Sprva čuli so se glasovi: „Uradnika ne!“ rajši nezavisnega posestnika, kakor pa sedaj čujemo, se je javno mnenje baje premenilo ter si bode svojim zastopnikom v državnem zboru izbralo vladnega moža. Za deželni zbor pa se imenuje dvoje znanih imen, dasi od volilcev samih, kakor od dotičnih dveh kandidatov še ni nobene izjave. Zatorej počakajmo!

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) pristopil je kot pokrovitelj g. Š. Pogačar, c. k. voj. oskrbnik v pokoji, na Dunaji in po č. g. kanoniku Zamejci, ki se ves čas zanima in trudi za to velevažno družbo, poslal znesek 100 gld. glavnemu odboru.

— (Deželni zbor štajerski) sklical se bode, kakor čitamo v „Tagespost“ začetkom decembra in bode zboroval do Božiča, potem pa še v januarju nekoliko dnij. Iz tega bi se smelo sklepati, da se v isti čas skliče tudi kranjski deželni zbor.

— (Anastazija Zelenca spomenik) so preteklo noč s črailom in blatom onesnažili. Obžalujemo ta čin, ker je to le voda na nemškutarjev mlin.

— (Z Dunajskega vseučilišča.) Profesor slovanskega jezikoslovja dr. Jagić imel je včeraj svoje prvo predavanje, katero bo v zimskem tečaju nadaljeval, o „uvodu v slovansko jezikoznanstvo“. Predaval bode tudi v „seminarji“. — Tudi naš rojak, novi docent slovanskega jezikoslovja, dr. Karl Štrekelj je včeraj prvič predaval. Čital bode po dve uri na teden ob ponedeljkih in sredah „o slovanskih starožitnostih“ in po jedno uro ob torkih (brezplačno) o „epiškeji poeziji Velikih Rusov.“

— (Na vseučilišču v Gradcu) upisanih je v tekočem semestru 1209 slušateljev, mej njimi 85 rednih, 26 izrednih bogoslovcev, 456 rednih 44 izrednih slušateljev juridiške fakultete, 426 rednih, 18 izrednih medicincev, 67 modroslovcev, 87 farmaceutov.

— (Za Ivana Dolinarja spomenik) začelo se je nabiranje. Po prvem, v „Edinosti“ objavljenem izkazu je doslej nabranih 45 gld. 20 kr. Odsek za spomenik prosi gg. nabiralce, naj z nabrane vsote z dotičnimi polami posljejo g. Vekoslavu Kalistru v Trstu, ulica Coronea št. 27.

— (Uzorno poslovanje.) Mestna delegacija v Trstu dovolila je nekemu dijaku na slovenskem oddelku Goriškega učiteljskega za šolsko leto 1886/87 podporo. Koliko, to ve le delegacija sama, kajti v dotičnem zapisniku ni niti črkice o tem. Tako poroča „Triester Tagblatt“.

— (Uradno izvestje o koleri.) Od polnoči 17. do polnoči 18. t. m. v Trstu 9 osob za kolero zbolelo, v okolici 0. Izmed novoobolelih nobeden umrl, izmed poprej obolelih 3. Doslej 835 osob zbolelo, 256 ozdravelo, 511 pomrlo. — Z dežele naznanja se 1 slučaj kolere v Rovinji in 1 sumen slučaj pri sv. Petru ob Soči. Včeraj po deželi nihče za kolero zbolel.

— (Nevihta) v noči od 16. do 17. t. m. napravila je mnogo škode in po nekaterih mestih ustavila promet. Na Goriškem utrgal se je oblak in povodenj poškodovala je železniški most mej Gorico in Korminom 4 metre na dolgo. Tudi drugod je voda poškodovala železniški tir in vozijo vlaki na dotičnih mestih počasneje. — Tudi Sava je močno narastla in podjetnikom, ki jo uravnavajo, odtrgala kos mostu in odplavila nekaj gradiva.

— (Iz Litije.) Litijsko pevsko društvo priredi dne 24. oktobra 1887 pevski večer v gostilni gospoda Oblaka, h kateremu se uljudno vabijo vsi p. n. društveniki.

— (O srečkah za gradnjo bazilike v Budimpešti.) s katerimi se tudi naše dežele poplavlja, piše „Obzor“: Podizati crkve na slavo božju i duševni spas vjernika, sveta je stvar i po-

hvalna svrha. Toga im nitko oporeči neče. Ali nebi li visoki magjarski crkveni dostojanstvenici, koji su vrlo bogati, sami doprineli, da se ta bazilika izgradi? Nebi li oni one silne svote, koje davaju za podizanje magjarskih škola i zavoda za pomagarenje nemagjarskih narodnosti Ugarske, obratili za izgradnju spomenute bazilike? Ili zar se nebi onaj namet, koji neke občine Ugarske razporezaše za pomagarenje Nemagjara, upotriebio za gradnju bazilike? „Hvalite boga svi narodi i svi jezici“. Nije li to proti Bogu raditi, kad se hoće Hrvate, Srbe, Slovake, Rumunje i Sase pomagjariti?! Nije li sam bog stvorio nebrojene narode i narodnosti? Kako je mogao preuzv. g. biskup Strossmayer bez emisije srećaka, bez milodara in bez svakoga odbora sagraditi velebnu stolnu crkvu u Djakovu?

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 18. oktobra. Kaulbars pride v sredo v Lom Palanko, v četrtak v Sofijo.

Ruščuk 18. oktobra. Po poročilih iz Sofije hoče se bolgarska vlada z Rusijo sporazumeti. Načevič in Stojlov, ki zastopata v ministerstvu zmerni življ sta glede volitvenega vprašanja bila odjenjala, sedaj pa ne odjenjata, da mora vlada Rusiji nasproti nastopiti pot koncesij.

Berolin 18. oktobra. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ zanikava trditev, da se je knez bolgarski odpovedal, ker je hotel nezavisnost Bolgarske od Rusije zagotoviti in preprečiti rusko okupacijo. Knez bolgarski je s svojim protiruskim postopanjem, potem s Plovdivskim prevratom, najbolj pa s svojo odpo vedbo rušil evropski položaj. Da je knez vedno mirno po pogodbi vladal, da se je spominjal na rusko sorodstvo, da ga je Rusija poklicala na to mesto, ne bilo bi niti ruske akcije, niti bi se bil Kaulbars odposlal in ne bilo bi napetosti z Rusijo.

Bukurešt 18. oktobra. V ministerstvu pričakujejo se osobne premembe. Naučni minister Stourdza bode baje minister za vnanje zadeve, trgovinski minister Stolojan in Radumihai, minister za javne zgradbe, bi pa iz kabineta izstopila.

Rim 18. oktobra. „Capitale“ dobila iz Peterburga vest, da je ruski prestolonaslednik na plučih bolan in da pojde v kratkem v Nizzo ali pa v Italijo.

Budimpešta 18. oktobra. Od včera do danes opoldne 23 oseb za kolero zbolelo, 22 umrlo.

Szegedin 18. oktobra. V poslednjih 24. urah 8 oseb za kolero zbolelo, 10 umrlo.

Reka 18. oktobra. Ker že 14 dnij ni bilo nobenega slučaja kolere, pričakuje se, da se karanténa v kratkem odpravi, kar bi bilo gledé prometa najboljšega uspeha.

Naznanilo.

Vsled dopisa c. kr. okrajnega glavarstva v Pulji št. 8658 z dne 19. septembra 1886 je slavno namestništvo dovolilo ustanovitev podružnice s. v. Cirila in Metoda za Pulj in okolico.

Rodoljubi Puljski so naprošeni, da se mnogo brojno udeležijo prvega občnega zbora, ki bode v nedeljo dne 24. oktobra ob 4. uri popoldne v prostorih tukajšne čitalnice.

V Pulji dne 18. oktobra 1886.

M. Cotič,

Anton Stipančič,

začasni tajnik.

začasni načelnik.

(Slovenski listi so naprošeni, da blagovoljno ponatisnejo to naznanilo.)

Tujci:

18. oktobra.

Pri **Mayer** z Dunaja. — Haller iz Brna. — Hauser iz Gradca. — Potočnik iz Celovca. — Lampe z Dunaja. — Widewohl iz Trsta. — Bruck z Dunaja. — Mattersdorfer iz Reke.

Pri **Prieser** z Dunaja. — Hötner iz Gradca. — Poper z Dunaja. — Loy, Plesche iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

14. oktobra: Barbara Kovač, delavka, 61 let, Sv. Petra cesta št. 24, za srčno hibo. — Franja Patria, devica, 36 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.

15. oktobra: Fran Trtnik, barvar, 85 let, Krakovske ulice št. 27, za vnetjem črev.

16. oktobra: Neža Turšič, gostija, 79 let, Črna vas št. 14, za starostjo. — Fran Maver, železniškega čuvaja sin, 5 let, Travnške ulice št. 5, za škrlatico.

17. oktobra: Andrej Vartol, bivši krznar, 72 let, Karlovska cesta št. 5, za kroničnim pljučnim emfizemom. — Vincenc Kastelič, črevljar, 47 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo krina v mm.
18 okt.	7. zjutraj	727.61 mm.	7.0° C	sl. jz.	dež.	7.70 mm.
	2. pop.	728.95 mm.	14.2° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	731.21 mm.	11.4° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 10.9°, za 0.2° pod normalom

Dunajska borza

dne 19. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld.	10 kr.
Srebrna renta	83	95
Zlata renta	114	90
5% marena renta	100	45
Akcije narodne banke	865	—
Kreditne akcije	280	60
London	125	30
Srebro	—	—
Napol.	9	91
C. kr. cekini	5	91 1/2
Nemške marke	61	40
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	169
Ogrska zlata renta 4%	103	85
Ogrska papirna renta 5%	92	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	118
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. žele. ce	98	60
Kreditne srečke	100 g	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	109
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	201	50

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigovarnicah knjižnica:

Umetno ribarstvo.

Spisal

Ivan Franke.

3 1/2 pôle v 8° s podobami. Mehko vezana stane 50 kr

Krasna domovina naša se svojimi potoki, rekami in jezeri ji sa umno ribarstvo tako ugodno ustvarjena, kakor ne kmalu kaka druga dežela. Sredstva in pota, kako isto pri nas urediti in upravljati, podaje čislani gospod pisatelj na jako umeven način v gornj omenjeni knjižici. Le-ta bode vsakemu ki ima srce in skrb za povzdigo narodnega blagostanja, dobro došlo sredstvo, da se o tem predmetu pouči. Priporočujemo torej knjižico osebito velečestiti duhovščini, učiteljem in zemljiškim posestnikom, ker sva uverjena, da jo bodo z velikim zanimanjem prebirali ter iz nje črpali gotovo lepo korist.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(714—3)

Poslano.

(8—39)

Najboljša pitna voda pri epidemijah.

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GLIESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najboljše okrepljujuče pice,

I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I želudca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni

„Narodna Tiskarna“

v Ljubljani.

Kozlerjeva zimska pivarna.

Zahvaljuje se častitemu občinstvu za mnogobrojni obisk na vrtu, naznanjam, da sem se preselil v

Kozlerjevo zimsko pivarno.

Preskrbelo se je, da bodo prostori dobro kurjeni. Točilo se bode znano izvrstno Kozlerjevo carsko pivo, bizeljska in dolenska vina in streglo se bode z gorkimi in mrzlimi jedili.

Kosilo se dobi ravno tako kakor poleti v gostilni in izven nje na dom.

Za mnogobrojni obisk se priporoča s spoštovanjem

(780—1)

EBERL.

Zahvala.

„AZIENDA“, avstro-francoska zavarovalnica na življenje na Dunaji, mi je danes točno in brez vsacega odbitka po glavnem zastopniku gospodu Josipu Prosencu v Ljubljani izplačala zavarovalno svoto po moji umrli komaj 1 leto zavarovani soprogi Mariji.

Jaz izražam po tem potu „AZIENDI“ za to kolantno in vzgledljivo postopanje svojo zahvalo in priporočam to društvo vsem, kateri se zavarovati želé, najtopleje.

Na Vrhniki, dne 18. oktobra 1886.

(779) **Fran Korenčan.**

JANEZ BAYER, sodar v Ljubljani,
proda (778)

60 do 80 sodov
od 300 do 750 litrov.

Za krčmarje in vinske trgovce!

Dobro štajersko belo, kakor tudi črno ogersko (Szezsarder) vino od l. 1885 je na prodaj po niski ceni pri

Matevžu Pogorelcu,

na Spodnji Polskavi, železniška postaja
(781—1) Pragerhof, na Štajerskem.

V „NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mállovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešernin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.
V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Chervuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.
Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

